

Dotze països i nou grups

El 10 de setembre del 1952 es reunia per primera vegada a Estrasburg l'Assemblea Comuna, formada per 78 membres, representants dels sis estats que pretenien formar la CE. Després dels Tractats de Roma, començà a dir-se Assemblea Parlamentària Europea i se n'amplià el nombre de membres.

Des del 30 de març del 1962 rep el nom de Parlament Europeu. El 1973, amb l'entrada de tres països més, els diputats passen a ser 198, però encara són d'elecció indirecta. Els primers comitès per sufragi universal van ser el 1979. Ara el Parlament Europeu té 518 diputats, repartits així: Alemanya Federal, França, Itàlia i el Regne Unit, 81 cadascun; Espanya, 60; Països Baixos, 25; Bèlgica, Grècia i Portugal, 24; Dinamarca, 16; Irlanda, 15 i Luxemburg, 6.

Seus

El Parlament Europeu reparteix les seves activitats entre tres ciutats de tres estats diferents. A Estrasburg celebra les sessions plenàries que duren una setmana o més i es convoquen una vegada al mes.

A Luxemburg té la secretaria i la infraestructura de funcionaris. També s'hi celebren les sessions parlamentàries de menys d'una setmana de durada. Finalment, a Brussel·les s'hi fan les reunions de les comissions, perquè així puguin estar més en contacte amb els organismes executius de la CE. Aquest sistema de tres seus provoca el moviment d'uns 5.000 funcionaris i de tones de documents d'una banda a l'altra dues vegades al mes, amb l'elevat cost econòmic que això comporta.

La Cambra va votar l'any 1984 una resolució que instava a construir en la capital belga un hemicycle amb capacitat per a 600 escons per poder-hi fer totes les sessions plenàries. França ha recorregut la iniciativa davant el Tribunal de Justícia perquè considera que això atempta contra l'esperit dels tractats de Roma, però de fet, l'edifici s'està construint i molts eurodiputats creuen que Estrasburg pot mantenir-se

El pròxim 15 de juny els països comunitaris volen els seus representants al Parlament Europeu, una institució encara poc coneguda per la majoria dels electors. Heus ací un breu informe sobre l'origen, competències i representació.

Joan Vila i Triadú

a començar el complicat procés d'elaboració. La cambra europea també té competències per a emetre dictàmens consultius sobre l'activitat comunitària i per a exercir-ne un control general. L'any 1988, el pressupost del Parlament Europeu va ser de 405 milions d'ecus, més de 53.000 milions de pesetes.

Organització i grups parlamentaris

Com a tota cambra parlamentària,

El Parlament Europeu: una cambra amb escasses competències.

com a seu simbòlica i fer-hi només un ple a l'any, amb la qual cosa no es violaria el tractat. Els ciutadans d'Estrasburg han protestat perquè perdrien els enormes beneficis que ara els reporta ser la seu del Parlament, i el president Mitterrand va assegurar que en faria una qüestió d'estat.

Competències i pressupost

Les competències del Parlament Europeu són escasses. La més important és l'aprovació dels pressupostos de la Comunitat, que exerceix conjuntament amb el consell de ministres des del 1970. Si el Parlament rebutja el projecte presentat pel consell, com va passar els anys 1979 i 1984, cal tornar

hi ha una presidència, que actualment ocupa Henry Plumb, del partit conservador britànic; una mesa, formada per 14 vice-presidents, entre els quals es troba el socialista espanyol Enrique Barón; hi ha 18 comissions sectorials fixes, que preparen els debats en plenari i les qüestions més tècniques; i finalment, hi ha els grups parlamentaris, que en la legislatura que ara s'acaba en són vuit.

Els grups es formen per afinitats ideològiques i no per països. El més nombrós de tots és el grup socialista, amb 166 membres, d'entre els quals, 29 són del PSOE. Només Irlanda no té cap eurodiputat socialista. En segon lloc, hi ha els demòcrata-cristians, que s'agrupen sota el nom de Partit Popu-

Petita guia de les Comunitats Europees

Acta Única.—Document elaborat per la Comissió Europea i signat per nou dels dotze estats membres el 17 de febrer del 1986 a Luxemburg i el 28 de febrer a La Haia pels tres restants. Va entrar en vigor l'1 de juliol de 1987, però moltes de les seves disposicions no tenen efecte fins a l'1 de gener del 1993. L'Acta Única augmenta els casos en què el consell de ministres pot adoptar decisions per majoria qualificada en lloc de fer-ho per unanimitat. Pel que fa al mercat interior, conté disposicions per anar cap a l'eliminació de les fronteres físiques, tècniques i fiscals i prepara el camí per assolir la Unió Monetària.

BEI.—Banc Europeu d'Inversions, amb seu a Luxemburg. Finança inversions i concedeix préstecs als estats membres per equilibrar les balances de pagaments.

CECA.—Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer. Va ser constituïda a París el 18 d'abril de 1951 per sis estats: Bèlgica, Alemanya, França, Itàlia, Luxemburg i Holanda.

CEEA.—Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, més coneguda per EURATOM. Creada el 1957 al mateix temps que la CEE i pels Tractats de Roma. Vet ací per què sovint es parla de les Comunitats i no de la Comunitat.

Comissió Europea.—És l'òrgan executiu de les Comunitats. L'integren 17 comissaris, amb un mínim d'un per cada estat. Són nomenats per quatre anys pels governs estatals, però no depenen d'ells. La comissió actua de forma col·legiada i se sotmet al control del Parlament Europeu, que pot censurar-la i obligar a dimidir als membres. La Comissió proposa la política comunitària i n'és responsable de l'execució. Té la seu a Brussel·les. El president actual és el socialista francès Jacques Delors.

Comitè Econòmic i Social.—Òrgan consultiu de 156 membres, representants dels empresaris, sindicats obrers i altres grups socials. Emet dictàmens i resolucions per iniciativa pròpia o per mandat de la Comissió. Hi ha 21 membres espanyols.

Consell Consultiu de les Col·lectivitats Locals i Regionals.—Òrgan consultiu creat recentment amb l'objectiu d'assessorar la Comissió Europea en qüestions de política regional o local. No s'ha de confondre amb l'Assemblea de les Regions d'Europa, institució nascuda el 1985 a València dependent del Consell d'Europa i no de la CEE i que aplega més d'un centenar de nacionalitats i regions del continent, fins i tot de fora de l'àmbit comunitari. Al Consell Consultiu hi ha tres membres de l'estat espanyol: Jordi Pujol i José Rodríguez de la Borbolla, en representació de les Comunitats Autònomes; i Tomàs Rodríguez Bolanos, al-

calde de Valladolid i president de la FEMF, en representació dels municipis.

Consell Europeu o Consell Comunitari.—És la reunió dels caps d'estat i de govern. No figura com a institució comunitària als Tractats de Roma, però en la pràctica ha resultat l'òrgan que orienta políticament l'acció comunitària i pren les decisions més delicades, és a dir, les que impliquen reformes internes.

Consell de ministres.—Reunió dels ministres comunitaris, siguin els d'Afers Estrangers o els d'altres àrees per qüestions sectorials. Els presideix el ministre de l'estat que ocupa la presidència aquell semestre. El consell de ministres és l'òrgan decisor, estableix les polítiques comunitàries sectorials que després la Comissió ha d'aplicar.

ECU.—Unitat monetària europea, equivalent actualment a unes 130 pessetes. És una unitat de compra o cistella de monedes, de manera que totes les divises comunitàries estan relacionades amb ella i no poden fluctuar si no és dins d'uns límits. A la llarga, serà la divisa europea.

EFTA.—Associació Europea per al Lliure Comerç. Creada el 1959 a Estocolm. El 2 de febrer del 1988, l'EFTA va signar un acord amb la CEE per anar lentament cap a un espai econòmic comú i sense fronteres.

FEOGA.—Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola. És el principal mecanisme de la Política Agrària Comuna. Consta de dos apartats, el FEOGA-garantia, que estableix els preus agrícoles i subvenciona els excedents, i el FEOGA-orientació, que ajuda a la modernització de les estructures agràries. Entre tots dos s'enduen més del 65 per cent del pressupost comunitari.

Grup de Trevi.—Reunió dels ministres d'Interior i, a vegades, dels de Justícia. S'ocupa dels afers policíac, de seguretat i de justícia. Estudia la creació de la policia europea.

Llengües comunitàries.—En aquests moments en són nou: el francès, l'anglès, l'alemany, l'italià, l'espanyol, el portuguès, l'holandès, el danès i el grec.

PAC.—Política Agrària Comuna. S'endú la major part del pressupost comunitari i això l'ha fet a motiu de polèmica constant entre els països del nord i els del sud.

Pressupost.—L'elabora la Comissió, el ratifica el Consell i l'aprova el Parlament. Si aquest hi introdueix modificacions que impliquen compromisos amb tercers, el consell l'ha de ratificar per majoria qualificada. Els ingressos provenen bàsicament de l'IVA (que ara té un 1,4 per cent que va a la CEE) i dels drets i tarifes duaneres per les importacions de la resta del món. També hi ha aportacions directes de cada estat, segons el nivell de riquesa. L'any 1988, el pressupost de la CE va ser de més de 43.000 milions d'ecus, uns 6 bilions de pessetes.

SME.—Sistema Monetari Europeu. Format per vuit de les dotze monedes europees. Limita les oscil·lacions de canvi i preveu mecanismes de control i regulació. La pesseta pot entrar-hi en els pròxims anys.

Tractats de Roma.—Tractats fundacionals de la CEE i de la CEEA, signats el 25 de març del 1957 pels sis estats fundadors: França, Alemanya, Luxemburg, Bèlgica, Holanda i Itàlia, i referndat posteriorment pels altres sis membres actuals: l'I de gener del 1981 per Grècia, i l'1 de gener del 1986, per Espanya i Portugal.

Tractat d'Unió Europea.—Projecte de tractat aprovat pel Parlament Europeu l'11 de febrer del 1984, prenent com a base l'informe del diputat italià Altiero Spinelli. És un document que, a la llarga, hauria de substituir els Tractats de Roma, però que de moment no ha estat assumit pels estats membres. Reforça el caràcter supranacional i democràtic de la CE, augmenta els poders del Parlament i limita les competències en benefici de les comunitàries.

Tribunal de Comptes.—Controla l'execució del pressupost. Es compon de 12 membres, designats pel Consell de Ministres. José Subirats n'és el membre espanyol.

Tribunal de Justícia.—És l'organisme encarregat de resoldre les disputes legals sobre les disposicions comunitàries. Té la seu a Luxemburg. Està format per 13 jutges i 6 advocats generals, nomenats per un període de sis anys. El jutge espanyol és Gil Carlos Rodríguez Iglesias. Les sentències són vinculants a tots els estats membres. □

Composició actual del Parlament Europeu

	TOT	B	DK	RFA	Gr	E	F	Ir	It	L	PB	P	RU
Soc.	166	8	3	33	10	29	20	—	12	2	9	7	33
PPE	112	6	1	41	8	1	7	6	27	3	8	4	—
DE	66	—	4	—	—	17	—	—	—	—	—	—	45
Com.	48	—	2	—	4	3	10	—	26	—	—	3	—
LDR	46	5	2	—	—	2	14	1	6	1	5	10	—
ADE	30	—	—	—	1	—	20	8	—	—	—	—	1
Arc.	20	4	4	7	—	1	—	—	2	—	2	—	—
DR	16	—	—	—	1	—	9	—	5	—	—	—	1
NI	14	1	—	—	—	7	1	—	3	—	1	—	1
Total	518	24	16	81	24	60	81	15	81	6	25	24	81

Abreviatures. Grups polítics.—Soc.: Grup Socialista. PPE: Grup del Partit Popular Europeu. DE: Grup de Demòcrates Europeus. Com.: Grup de Comunistes i Afins. LDR: Grup Liberal, Democràtic i Reformista. ADE: Grup Aliança Democràtica Europea. Arc.: Grup Arc Iris. DR: Grupo de Dretes Europees. NI: No Inscrits.

Països.—E: Espanya. B: Bèlgica. DK: Dinamarca. F: França. Gr: Grècia. Ir: Irlanda. It: Itàlia. L: Luxemburg. P: Portugal. PB: Països Baixos. RFA: Rep. Federal d'Alemanya. RU: Regne Unit.

lar Europeu i tenen 112 escons. Un d'ells l'ocupa Concepció Ferrer, d'UDC. N'hi ha 41 de la RFA i, en canvi, cap del Regne Unit.

Els conservadors britànics, que són 47 (recordem que el sistema electoral al Regne Unit és majoritari), junt amb els 17 diputats espanyols del PP i 4 més de danesos, formen el tercer grup en importància numèrica, el dels Demòcrates Europeus. Tot seguit, ve el grup de Comunistes i Afins, integrat per 48 diputats, dels quals 3 són representants

d'Esquerra Unida-Iniciativa per Catalunya. Amb 46 escons, trobem el Grup Liberal, Democràtic i Reformista, on s'integren els dos diputats de CDC.

Els altres tres grups són: l'Aliança Democràtica Europea, composta sobretot per diputats francesos de dretes, amb 30 escons; el Grup Arc Iris, amb 20, format per ecologistes i alternatius, a més de Carlos Garaikoetxea, de la coalició EA-ERC-PNG; i finalment, el Grup de Dretes Europees, constituït pels ultradretans i neofeixistes france-

sos i italians. Entre els diputats no inscrits, que en són 14, hi ha els 6 del CDS espanyol i Txema Montero, d'Herri Batasuna.

Com a dades anecdòtiques, cal comentar que els diputats del Parlament Europeu sempre parlen des del seu escó, no pas des d'una tribuna d'oradors, i que no s'admet el vot per delegació, de manera que l'hemicicle només s'omple quan hi ha una votació. □